

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIV. — Wydana i rozestana dnia 15. sierpnia 1917.

Treść: (№ 338. i 339.) 338. Obwieszczenie, dotyczące ponownego przedłużenia koncesyjnego terminu do wybudowania i puszczenia w ruch pędzonej elektryczną siłą kolejki normalnotorowej ze stacyi Nussdorf kolei kahlenberskiej w XIX. dzielnicy gminy miasta Wiednia na wzniesienie Kahlenbergu. — **339.** Rozporządzenie, dotyczące powszechnego uregulowania konsumpcyi zboża i wytworów młynarskich.

338.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. sierpnia 1917,

dotyczące ponownego przedłużenia koncesyjnego terminu do wybudowania i puszczenia w ruch pędzonej elektryczną siłą kolejki normalnotorowej ze stacyi Nussdorf kolei kahlenberskiej w XIX. dzielnicy gminy miasta Wiednia na wzniesienie Kahlenbergu.

Termin do wybudowania i puszczenia w ruch pędzonej elektryczną siłą kolejki normalnotorowej ze stacyi Nussdorf kolei kahlenberskiej w XIX. dzielnicy gminy miasta Wiednia na wzniesienie Kahlenbergu, oznaczony w § 2. obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. sierpnia 1912, Dz. u. p. Nr. 158, a przedłużony obwieszczeniem tego Ministerstwa z dnia 23. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 177, do dnia 4. sierpnia 1917, został przedłużony do dnia 4. sierpnia 1920.

Banhans wtr.

339.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 15. sierpnia 1917,

dotyczące powszechnego uregulowania konsumpcyi zboża i wytworów młynarskich.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

I. Dopuszczalne ilości konsumpcyi.

§ 1.

Na rok zbioru 1917/18 ustanawia się na głowę i na dzień poniżej podane ilości konsumpcyi:

a) dla przedsiębiorców gospodarstw rolnych dla wyżywienia własnej osoby i członków ich domu (gospodarstwa) łącznie z tymi robotnikami, tymi uprawnionymi do wymowy i tymi funkcjonaryuszami, którym tytułem wymowy lub wynagrodzenia należy się wolny wikt, wytwory młynarskie lub zboże na chleb, 300 g zboża,

b) dla osób tego rodzaju, fizycznie ciężko pracujących 366 g zboża.

§ 2.

Dla pozostałej ludności wynosi dopuszczalna ilość konsumcyi:

- a) w ogólności 200 g mąki,
 b) dla osób, fizycznie ciężko pracujących 300 g mąki.

Przy pobieraniu chleba liczy się zamiast 5 g mąki 7 g chleba, o ile polityczna władza krajowa nie ustanowi innego stosunku.

Z powyższej ilości konsumcyi nie wolno pobierać więcej niż 1 kg mąki na 14 dni.

Dla dzieci aż do ukończonego 3. roku życia może być pobierana dopuszczalna ilość konsumcyi na prośbę głowy gospodarstwa domowego, matki lub tego, kto ma obowiązek troszczenia się o dziecko, w całości lub w części w postaci odpowiedniej ilości grysiku pszennego lub owsianej mączki dziecięcej.

§ 3.

Dla zakładów leczniczych i dla innych zakładów, w których są dla wyżywienia szczególne stosunki miarodajne, może Urząd dla wyżywienia ludności lub za jego upoważnieniem polityczna władza krajowa zezwolić na ograniczone do najkonieczniejszej potrzeby dodatki do dopuszczalnych ilości konsumcyi.

Polityczna władza krajowa postanawia, pod jakimi warunkami będzie ciężko chorym osobom umożliwione pobieranie mąki lepszej jakości.

§ 4.

Urząd dla wyżywienia ludności jest uprawniony zniżyć czasowo dopuszczalne ilości konsumcyi (§§ 1. i 2.), jeżeli stan zapasów wymaga takiego zarządzenia.

Zniżenie ilości konsumcyi, zarządzone w myśl poprzedniego ustępu, nie ma jednak zastosowania do żniwiarzy i do takich osób, które spełniają trwale wśród szczególniejszych warunków najcięższą fizyczną pracę (najciężej pracujących robotników) w przedsiębiorstwach kopalnianych, kolejowych lub przemysłowych.

II. Dodatki w środkach żywności.

§ 5.

Urząd dla wyżywienia ludności może we wszystkich lub w poszczególnych obszarach administracyjnych ustanowić przy szczególnem uwzględnieniu ciężko pracujących robotników i osób o najniższych dochodach dodatki w środkach żywności do dopuszczalnych ilości konsumcyi, których wymiar nie może przekraczać ilości $\frac{1}{4}$ kg

na głowę i tydzień. Za środki żywności w myśl tego rozporządzenia uważa się: grysik, pęczak, ryż owsiany i wyroby z ciasta.

§ 6.

We większych miastach i w miejscowościach przemysłowych należą się ciężarnym i karmiącym kobietom dodatki do dopuszczalnych ilości konsumcyi w wymiarze $\frac{1}{2}$ kg na tydzień, a mianowicie tym pierwszym począwszy od 3. miesiąca ciąży, a tym ostatnim aż do ukończonego 10. miesiąca życia dziecka. W czasie trwania tego udogodnienia odpada pobór dodatków rodzaju, wymienionego w § 5.

III. Karty wykazowe.

§ 7.

Chleb i mąkę można z reguły wydawać tylko na urzędowe karty wykazowe na konsumcyę chleba i mąki (karty chlebowe i mączne).

W gminach, w których szczególniejsze warunki stoją na przeszkodzie zaprowadzeniu kart chlebowych i mącznych, ma wydać polityczna władza krajowa inne zarządzenia celem zapobieżenia poborowi chleba i mąki, przekraczającemu dopuszczalną ilość konsumcyi. Ustala ona następnie warunki, pod którymi może mieć miejsce wypiekanie u piekarzy ciasta chlebowego, przyrządzonego przez kogo innego.

Polityczna władza krajowa, a za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa ma także postanowić, pod jakimi warunkami wolno przedsiębiorstwom, przerabiającym wyroby mączne lub podającym potrawy, mączne produkty lub chleb pobierać, je przerabiać lub gościom podawać.

§ 8.

Karty chlebowe i mączne, wydane w obszarze administracyjnym pewnej politycznej władzy krajowej, są ważne we wszystkich gminach tego obszaru administracyjnego. Polityczna władza krajowa jest jednak bez ujmy dla tego postanowienia upoważnioną wydawać ograniczające postanowienia odnośnie do ważności kart chlebowych i mącznych w tych gminach, w których nastąpiło odrębne uregulowanie (rejonowanie), poboru chleba i mąki.

Polityczna władza krajowa może także uznać w drodze rozporządzenia ważność kart wykazowych, zaprowadzonych w innym obszarze administracyjnym, a to w szczególności dla gmin na granicy kraju.

§ 9.

Bliższe postanowienia o urządzeniu i wydawaniu kart wykazowych wydaje polityczna władza krajowa.

Wydawanie kart wykazowych może być uczynione zawisłem od oświadczenia, że zapasy w zbożu i mące w jednym domu (gospodarstwie) nie przekraczają pewnej oznaczonej ilości.

§ 10.

Ci podróżni, którzy jako zaspakający sami swoje potrzeby nie posiadają kart wykazowych, oraz ci podróżni, którzy przyjeżdżają z takiego obszaru, w którym niema kart wykazowych, i tacy, którzy udają się do jakiegoś obszaru, w którym albo nie są zaprowadzone karty wykazowe, albo zamiejscowe karty wykazowe nie posiadają ważności, mają być zaopatrzeni w odrębny wykaz (wykaz podróżny), upoważniający do poboru 200 g mąki dziennie w miejscu tymczasowego pobytu.

Wystawienie wykazu podróżnego, opiewającego na dzień kalendarzowy, następuje w miejscu tymczasowego pobytu za okazaniem urzędowego potwierdzenia co do skutecznego wymeldowania i zastanowienia poboru chleba i mąki w miejscu stałego pobytu. Jeżeli w miejscu stałego pobytu podróżnego istnieją karty wykazowe, to należy je przy wymeldowaniu ściągnąć.

§ 11.

Środki żywności, wymienione w § 5., wolno wydawać tylko na szczególną urzędową kartę wykazową, którą się zaprowadza pod nazwą „karta na środki żywności“. Do karty na środki żywności i do jej urządzenia mają postanowienia §§ 7.—9. analogiczne zastosowanie.

§ 12.

Kto zawodowo przerabia wyroby młynarskie, kto oddaje odpłatnie chleb lub wyroby młynarskie trzecim osobom albo podaje potrawy, ten ma prowadzić zapisek, którego wzór przepisuje polityczna władza krajowa.

IV. Ogólne postanowienia.

§ 13.

Każdy jest obowiązany na wezwanie politycznej władzy powiatowej współdziałać przy

uregulowaniu konsumpcji według wskazówek tej władzy lub urzędu przez nią wyznaczonego. Dla osób pozostających w publicznej służbie potrzeba do tego współdziałania zezwolenia ich władzy służbowej.

Ci mężowie zaufania mają postępować bez względu na osobę i wedle najlepszej wiedzy i sumienia, utrzymywać w tajemnicy wszystkie prywatne lub zawodowe tajemnice, dochodzące przy tej sposobności do ich wiadomości, a o ile nie są publicznymi urzędnikami ślubować dopełnienia tych obowiązków.

Urząd męża zaufania jest urzędem honorowym.

Uwolnienie od zamianowania mężem zaufania może nastąpić tylko z ważnych powodów.

Przepis § 33., punkt 4. i 5., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, należy stosować do tych mężów zaufania.

§ 14.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów, wydanych na jego podstawie, będą karane, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, grzywną do 2000 koron, albo aresztem do 3 miesięcy, a przy obciążających okolicznościach grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Przy zasądzeniu może być także orzeczoną utrata uprawnienia przemysłowego.

V. Postanowienia końcowe.

§ 15.

To rozporządzenie wchodzi w życie z początkiem nowego okresu konsumcyjnego, następującego bezpośrednio po dniu 16. sierpnia 1917. Z tą chwilą tracą moc obowiązującą rozporządzenia ministerjalne z dnia 26. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 75, i z dnia 15. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 15, oraz rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 214.

Höfer wlr.

